

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1485*

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

979

C O D I C E S

980

re. cum potius expediat flere magis quam aliquid dicere. Ueruntamen ne quid minus lucri arce dominice accedens (accedit et?) dicitur nobis. serue nequam et piger. tu erogares pecuniam meam et ego ueniens cum usuris exigarem. Peto caritatem uestram ut que ipse pater familias per nos uobis ministrauerit. libenter accipere dignemini. Apostoli Pauli uerba sunt. Nox precessit dies autem appropinquauit &c. Atque in hanc sententiam deinceps commentatur Noster, primos simul exponens Symboli Articulos, ubi multus est in mali Daemonis conatibus Genus humanum, quod sub Pupilli schemate fistit, a Patre Deo abstrahendi describendis. Tempus habiti Sermonis ista designant: Exigit a nobis ratio buius congregationis et nodis transacte uobis reddere rationem. et istius diei de tanto sacramento perceptam ueram sempiternamque demonstrare salutem. Sacramentum hoc Paschale fuisse, ex eo, quod sequitur, putem: Quid sit hoc (deponere opera tenebrarum) ex uerbis symboli quod modo accepistis expositum esse cognoscitur. Abrumpitur, quod dolendum, Sermo in his verbis: Harenam inquit maris et pluiae guttas et dies seculi — —.

CCLXXII. VI. 4

214 Codex membraneus lat. Sec. XIV. Folior. 70. f. per duas columnas exaratus, rubricisque distinctus, sed usu aliquantum adtritus continet I. Isidori Hispanensis

Episcopi, Scriptoris Sec. VII. Libros III. de summo Bono, minio sic inscriptos: *Incipit ysidorus sententiarum de summo. Singulos Libros praecedit Capitum elenches, qui tamen cum edit. Veneta per Petrum Loslein 1483. f. et cum Parisina Jac. du Breul 1601. f. tantum in Libro II. concordat. Lectio porro frequentissime abit ab utraque editione. Ad finem c. 8. L. I. noster adjicit sequentia: Fecit deus omnia bona valde. Nichil ergo natura malum, quin et ipsa que in creaturis uidentur esse penalia, si bene utantur et bona et prospera sunt, si male utantur noceant. Ita ergo perpendicularia est creatura. ex nostro usu non bona, ex sua natura ualde bona. Cap. 19. (nobis 20) versus finem notabilis dictorum trajectio. Post C. ult. de Gloria Sanctorum, alia quidem manus in margine notavit: Hic est finis primi libri, sed in textu per 2. columnas sequitur Caput minio inscriptum De penitentibus. XXII. quod incipit: Penitentibus exemplum iob preuius exhibet, quando post funera uel flagella adhuc in sui redarguzione et in cilicio et cinere lamenta plenitudinis (penitudinis?) sumpsit dicens. Idcirco ago penitentiam in fauilla et cinere. &c. et finit: Pro qua re et si bona est ad extremum conuersio, tamen melior est que longe ante finem agitur. ut ad uitam securius transeat. Nihil de hoc Cap. in utraque editione. Atque haec ad commendandum Codicem futuro Isidori Editori sufficient.*

II.

2025-07-01

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1485*

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

981

P A T R I S T I C I .

982

II. fol. 34. p. 2. rubro : *Incipit liber soliloquiorum sancti ysidori.* Itaque hic Libris de Summo Bono subjunctus est, ut in editione principe facta Norimbergae circa 1470. f. Praeit Argumentum, quod incipit: *In subsequenti libro qui nuncupatur Synonyma &c.* Sequitur aliud Prooemium, quod *Jac. du Breul* in edit. suprac. praefixerat Libello de Contemptu mundi; legerat enim initium ejus in nescio quo codice sic: *Venit ad manus meas quidam liber Ciceronis &c.* Cum vero nobis sic incipiatur: *Evenit nuper ad manus meas quedam cedula quam synonimam dicunt &c.* et finiat: *Duorum autem persone hic*

inducuntur, deflentis hominis. et admonentis rationis, quae verba a Dubreulii Codice abfuere, rectius Libello nostro *Soliloquiorum* five *Synonymorum* restituendum videtur, eo etiam ex capite, quod Libellus iste reipsa διαλογικῶς inter *Animam* et *Rationem* conscriptus sit. Id, quod etiam in edit. Norimb. suprac. factum cernimus. Dubreulius porro *Soliloquia* in duos Libros, et Librum secundum in *Capita* distribuit, nobis decurrunt continua, multis tamen rubricis distincta. Uber quoque et hic variantium lectio- num messis est. Ad calcem Librarius adjicit:

Sit laus scribenti sit vita salusque legenti.

Lector amore dei sepe memento mei.

III. fol. 45. currente calamo: *Incipit libellus magistri Egidii doctoris decretorum dicti de Bononia quem ad erudicionem nouorum aduocatorum compilauit et bene fecit.* Incipit prohemium. In nomine domini nostri ihesu christi. Ego egidius de foscariis ciuis bon. doctor decretorum licet indignus ad instantiam quorundam meorum scolarium — aggredior presens opus &c. Divisum est in Partes V. quarum I. de ordine in causis civilibus et ecclesiasticis in foro ecclesiastico, II. de ordine in causis spiritualibus, III. in terminibus, IV. de cautelis Advocatorum et formationibus libello- rum, V. de dispensationibus et

formulis Exordiorum tractat. Extrema sunt: *Hoc igitur opus utilia ponens et inutilia pretermittens sub breuitate qua potui terminavi, ad laudem et gloriam sancte et indiuidue trinitatis &c.* Aegidius de Fuscherariis Tritbemio n. 428. Bumaldo in Biblioth. Bonon. Gherardaccio in Hist. Bonon. notus obiit teste ultimo L. IX. edit. Bon. 1605. p. 282. f. anno 1289. 10. Jan. Opus illius praesens editum Bononiae 1572. asserit Orlandus in Scriptt. Bonon. p. 103. Itaque fallitur Pancirolus, qui illud L. III. c. 10. una cum Libro de Judiciis Guil. Proredae Angli vetustate periisse existimat.